

Renginį organizuoja:

LK Vilniaus įgulos karininkų ramovė.

LK Vilniaus įgulos karininkų ramovės
Folkloro ansamblis „VILNELĖ“

"Iš Dėdės Juozo lūpų į mūsų širdis"

JUOZAS AVERKA
(1911 - 1998)

Juozas Averka (1911 -1998)

Juozas Averka
brius laaeri

Juozas Averka gimė prieš šimtą metų, lapkričio 28 dieną didžiausiame Lietuvos kaime - Marcinkonyse (Varėnos raj.). Jo tėvas Dominykas Averka, kilęs iš netolimo Musteikos kaimo, laikė save jotvingiu. Gal pasakojimai apie šią didvyrišką tautą, o gal Lenkijos okupacija anksti subrandino mažąjį Juozuką, nes jis, vos pradėjęs lankyti mokyklą, ėmė ir padeklamavo eilėraštį: „Myliu aš Tėvynę, myliu ir mylesiu, nors už šitą meilę daugel nukentėsiu“. Šiems magiškiems žodžiams išliko ištikimas visą gyvenimą, nors likimas vedė pačiais pavojingiausiais keliais.

Savamokslis dainininkas, šokėjas, liaudiškų vaidinimų statytojas, aktyvus Šv. Kazimiero draugijos narys, dainų, pasakojimų bei papročių rinkėjas, knygnešys, švietėjas, Lietuvos kariuomenės žvalgas, pirmasis, dar 1940-ųjų metų, Sovietų Sąjungos politinis kalinys ir tremtinys, pirmuoju tremties traukiniu išvežtas su sovietams pavojingiausiais Lietuvos valstybės ir kariuomenės vadovybės asmenimis, po lagerio ir tremties - Marcinkonių etnografinio ansamblio įkūrėjas, nepailstantis folkloro judėjimo organizatorius ir Vilniaus folkloro ansamblių mokytojas, vienas didžiųjų tautosakos pateikėjų - ar įmanoma išvardinti visus jo nuopelnus? Kiekvienas jame matė didelį Tėvynės meilės pavyzdį. Jis savęs neliaupsino, neprašė atlygio, bet beveik iki paskutiniųjų gyvenimo metų sunkiai ir pasiaukojamai dirbo Lietuvai.

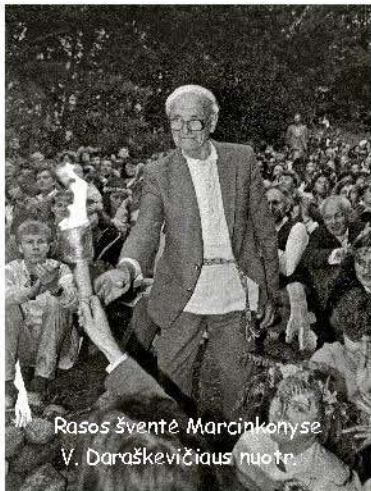

Juozas Averka lageryje

Juozas Averka buvo vienas didžiųjų folkloro judėjimo vedlių, nelipusių į tribūnas, bet tyliai ir kryptingai dirbusių, iškelusių dainą į tautos vėliavos lygmenį, parodžiusių, kad liaudies daina yra ne pramoga, o tautą vienijantis veiksnys, aukštesnio sąmonės lygmens žmonių poveikio sau ir aplinkiniams priemonė, per amžius nekintantis himnas.

Su daina jis pats priešinosi nužmoginimui, nutautinimui, net žvelgdamas mirčiai į akis. Dar lenkų okupacijos užgrūdintas Lietuvos sūnus, gūžčiose Šiaurės lagerio sąlygose dainavo ir kūrė planus, ką veiks grįžęs į Lietuvą, kaip priešinsis naujam okupantui, kaip mokys jaunimą priešintis vergovei ir kaip kilniausiems tikslams pasiekti naudos dainą - galingiausią ir taikiausią ginklą pasaulyje. Ir jam pavyko įgyvendinti savo svajones - minių minios dainavo, o pasaulyje atsirado naujas terminas - „Dainuojanti revoliucija“. Juozas Averka sakėdavo, kad kiekvienas okupantas pirmiausia griebiasi naikinti tautinę kultūrą ir kalbą. Taigi, mes suprantame, kad valstybė yra laisva tiek, kiek klesti jos tautinė kultūra ir kalba, kiek lėšų ir kiek dėmesio šių brangenybių išsaugojimui yra skiriama. Mokykimės iš Juozo Averkos ir visada mąstykite apie Lietuvos ateitį.

Laima Purlienė

Rasos šventė Marcinkonyse
V. Daraškevičiaus nuotr.

Juozo Averkos
100-osios
gimimo metinės

Maloniai kviečiame

Jus

i

Juozo Averkos

100-ųjų

gimimo metinių paminėjimą,

kuris vyks

Lietuvos kariuomenės

Vilniaus įgulos

karininkų ramovėje

(Pamėnkalnio g. 13)

lapkričio 27 diena 14 val.

Dalyvauja:

Lietuvos kariuomenės

Vilniaus įgulos karininkų ramovės

folkloro ansamblis „Vilnelė“

Meno vadovė Laima Purlienė

Marcinkonių etnografinis ansamblis

Meno vadovė Rimutė Avižinienė